

Santa Maria de Terrassa i el priorat de Sant Ruf. Terrassa: Centre d'Estudis Històrics de Terrassa- Arxiu Històric de Terrassa- Arxiu Comarcal del Vallès Occidental, 2017. Terme, 32. Pàgs. 51-159 i ils. [17 x 24].

Dossier format per cinc treballs que tracten sobre la història del monestir de Santa Maria de Terrassa. Alguns dels quals representen una breu aportació com la de Carles SÁNCHEZ MÁRQUEZ que resumeix l'activitat del priorat de Santa Maria de Terrassa de 1112 a 1596, i sobretot exposa les comunicacions realitzades a les *Jornades d'Art i Patrimoni a la Seu d'Egara* (3 d'octubre de 2016) i que explicaven les diverses recerques que s'estan portant a terme en aquests moments. A continuació trobem un estudi del mateix Carles SÁNCHEZ sobre les canòniques agustinianes del s. XII que estaven subordinades a Sant Ruf d'Avinyó, i que difonien el culte i la iconografia de sant Tomàs Becket. El màrtir es va venerar i es va impulsar des de llavors un interès, en part promogut per la presència a Terrassa d'un canonge anglonormand anomenat Arveus o Harveus, que potser va influir en la presentació del cicle iconogràfic del martiri del que va ser arquebisbe de Canterbury.

M. Gemma GARCÍA I LLINARES i Antonio MORO I GARCÍA comenten la creació de nous espais a partir del s. XI, fet que va comportar la construcció de nous edificis pels clergues de Sant Pere. Al fusionar-se la canònica d'Egara amb la de Sant Adrià del Besós el 1113, es va configurar un nou conjunt religiós conegut amb el nom de Sant Ruf de Santa Maria de Terrassa, del que gràcies a les excavacions i documentació s'ha pogut iniciar un procés de configuració dels edificis i espais. Per la seva part Domènec FERRAN I GÓMEZ tracta dels estudis i restauracions que s'han fet a Santa Maria de Terrassa, començant per les transformacions ocasionades per la litúrgia i els seus canvis de funció. L'autor se centra en el període que va del s. XVI a l'actualitat, i que comença amb mossèn Joan Arnella i Torrent qui descrivia les primeres restauracions fetes, seguint les actes d'aprovació de la comunitat. S'estructuren i exposen les activitats portades a terme en les diferents restauracions. Joan SOLER JIMÉNEZ es refereix a l'expansió de la canònica de Santa Maria de Terrassa per causa de la propagació de l'orde de Sant Ruf durant els anys 1113 a 1207. Aporta notícies sobre la instauració de la canònica el 1113 subjecta a la de Sant Ruf d'Avinyó, les activitats sobre la seva construcció i els primers anys de funcionament, sent el seu moment d'esplendor de 1168 a 1183. Cal recordar que aquesta canònica va acumular gran quantitat de possessions i va construir un centre de negocis eclesiàstic.

Els estudis inclouen anotacions a peu de pàgina, il·lustracions i bibliografia.

IHE

(Secretaria de la revista)

Traducción de la reseña anterior:

Dossier formado por cinco trabajos que tratan sobre la historia del monasterio de Santa María de Terrasa. Algunos de dichos estudios representan una breve aportación como la de Carles SÁNCHEZ MÁRQUEZ que resume la actividad del priorato de Santa María de Terrasa de 1112 a 1596, y sobretodo expone las comunicaciones realizadas en las *Jornades d'Art i Patrimoni a la Seu d'Egara* (3 de octubre de 2016) y que explicaban las diversas investigaciones que se están llevando a cabo en estos momentos. A continuación encontramos un estudio del mismo Carles SÁNCHEZ sobre las canónicas agustinianas en el s. XII que estaban subordinadas a San Ruf de Aviñón y se impulsó desde entonces un interés, en parte promovido por la presencia en Terrasa de un canónico anglonormando llamado Arveus o Harveus, que tal vez influyó en la presentación del ciclo iconográfico del martirio del que fue arzobispo de Canterbury.

M. Gemma GARCÍA I LLINARES y Antonio MORO I GARCÍA comentan la creación de nuevos espacios a partir del s. XI, hecho que comportó la construcción de nuevos edificios por parte de los clérigos de Sant Pere. Al fusionarse la canónica de Egara con la de Sant Adrià del Besós en 1113, se configuró un nuevo conjunto religioso conocido con el nombre de San Ruf de Santa María de Terrasa, del que gracias a las excavaciones y documentación se ha podido iniciar un proceso de configuración de los edificios y espacios. Por su parte Domènec FERRAN I GÓMEZ trata sobre los estudios y restauraciones que se han hecho en Santa María de Terrasa, empezando por las transformaciones ocasionadas por la liturgia y sus cambios de función. El autor se centra en el período que va del s. XVI al momento actual, i que comienza con mosén Juan Arnella i Torrent quien describía las primeras restauraciones hechas, siguiendo los actos de aprobación de la comunidad. Se estructuran y exponen las actividades llevadas a cabo en las diferentes restauraciones. Joan SOLER JIMÉNEZ se refiere a la expansión de la canónica de Santa María de Terrasa debido a la propagación de la orden de San Ruf durante los años 1113 a 1207. Aporta noticias sobre la instauración de la canónica en 1113 sujeta a la de San Ruf de Aviñón, las actividades sobre su construcción y los primeros años de funcionamiento, siendo su momento de esplendor de 1168 a 1183. Debemos recordar que esta canónica acumuló gran cantidad de posesiones y construyó un centro de negocios eclesiásticos.

Los estudios incluyen anotaciones a pie de página, ilustraciones y bibliografía.

IHE
(Secretaria de la revista)